

TITUS MEEUWS

In zijn atelier in de oude binnenstad, op zolder tussen de hanebalken, wordt de blik meteen getrokken naar een stemmig stadsgezicht, een aquarel. Over sierlijk smeedwerk van een brugleuning kijkt men een straat in, contouren van bebouwing, tegen de wolkenlucht zetten dakkapellen zich scherp af ... Een dromerig kijkspel. Het is een blik in de Weimarstraat, vanaf de Suezkade.

Titus Meeuws (1976) vertelt hoe hij als Limburgse jongen, aangekomen op de academie, meteen werd gegrepen door het Haagse licht. Dat komt door de zee, een enorme spiegel en de lucht vol met zoutkristallen, waarin talloze malen het licht wordt gereflecteerd.

Dat licht wilde hij vangen en hij begon buiten te schilderen. Daardoor kreeg zijn werk impressionistische trekken. "Niet omdat dat mijn bijzondere voorkeur heeft, het komt vanzelf. Doordat ik net zo snel wil schilderen als mijn blik gaat, blijven allerlei details vanzelf onbelangrijk. Impressionisme is voor mij een pure manier van zien."

Die beleving werd nog sterker toen hij experimenteerde met aquarelleren: "Vanaf de eerste plas op papier was het of ik ontwaakte. Waterverf vloeit uit, het wordt anders van vorm, de kleur verandert als het droogt. Het is als koken, alles draait om timing. Ik ben ook dol op koken."

Hij schildert veel in beschermd stadsgezicht. "Ik ben niet conservatief of sentimenteel. Nieuwbouw kan heel mooi zijn, maar ik zal het niet gauw schilderen. In de oudere Haagse straten heerst een aangename natuurlijke variatie. Dat lijkt toevallig te zijn ontstaan. Bij nieuwbouw zie je dat het is bedacht op de tekentafel. Geschilderde afbeeldingen van

Op atelierbezoek bij Titus Meeuws, schilder van Haagse stadsgezichten

nieuwe gebouwen krijgen gauw iets van een glad schaalmodel, men ziet niet dat er met materie is gezwoged."

"Bij het schilderen op straat werd ik wel aangesproken door mensen die zeiden: "Jammer dat je vanuit een verkeerde hoek hebt geschilderd. Ons huis staat er net niet op." Zo ontstond *Portret van mijn huis*, in opdracht. Dat is een leuke manier van werken. Zie ik een huis of straat voor het eerst, dan kijk ik naar licht, compositie, hoe ik het zou willen. Maar een opdrachtgever wil het vaak anders: "Dat deel van de tuin waar mijn oma altijd zat, moet er zeker op, of die erker." Die wensen doen een beroep op mijn creativiteit en dan wordt het een schilderij zoals ik nooit had kunnen bedenken. Dan word ik zelf verrast!"

Google *Portret van mijn huis* of *Titus Meeuws* en u vindt veel mooie stadsgezichten.

[Rupert van Heijningen](#)

De Posthoorn op het Korte Voorhout, aquarel 50 x70 cm